

Eix Cohesió Econòmica, Social i Cultural

Membre referent Comissió Dinamitzadora: **Carles Lázaro**

Personal de suport de l'Ajuntament: **Xavier Muñoz i Marc Armengol**

Data

Dilluns, 2 de juny de 2014

Lloc

Qu4drant.0 Vapor Gran

Assistents

10 persones

Resum - Acta

S'inicia la darrera sessió el grup de treball fent repàs de les idees més rellevants sorgides en les dues sessions anteriors. En aquest repàs, es fa èmfasi, per part del membre de la Comissió Dinamitzadora, a la necessitat plantejada en la darrera sessió de cercar alternatives als mecanismes de finançament tradicionals que han de fer possible el desenvolupament de nous projectes impulsats pels emprenedors locals.

S'insisteix, en aquesta línia, que en aquesta darrera sessió un dels objectius centrals hauria de ser el de començar a concretar projectes a partir de les reflexions dutes a terme en el marc de les diferents sessions desenvolupades fins al moment.

Un dels assistents fa seu el repte llançat i exposa a la resta d'assistents el que a parer seu hauria de ser una de les línies de treball a seguir per fer front als elements abordats en les trobades precedents.

Per tal d'emmarcar i contextualitzar la proposta, centrada en el desenvolupament de l'economia social dins de l'entorn local, exposa a la resta d'assistents els principis i fonaments ideològics i conceptuals d'allò que es coneix com l'economia del bé comú, projecte econòmic promogut per l'economista austríac Christian Felber que busca la implantació i

desenvolupament d'una economia sostenible i alternativa als mercats financers dominants en l'actual sistema econòmic.

El proponent de la proposta repassa aspectes que plantegen la redefinició dels paràmetres emprats en la presa de decisions de l'actual sistema econòmic capitalista, posant l'accent en els valors que l'han de fonamentar, i en l'objectiu últim del mateix centrat en la satisfacció de les necessitats humanes. En aquesta línia es cita a l'economista xilè Manfred Max-Neef que defineix una matriu de deu necessitats bàsiques humanes immutables i universals, i es parla dels "satisfactors", i especialment dels "satisfactors" sinèrgics, com la manera de donar cobertura i resposta a aquestes necessitats a través de l'economia. S'introdueix també el tema del treball com a manera d'organitzar-se per a la satisfacció d'aquestes necessitats, i finalment es reflexiona sobre la distorsió i les dificultats de comprensió del sistema econòmic que suposa el sistema monetari actual.

Des d'aquesta perspectiva, l'atur i les necessitats humanes insatisfetes constitueixen un símptoma clar de la ineficiència del sistema econòmic capitalista, motiu pel qual cal plantejar els mecanismes que possibilitin la mobilització del treball com a mecanisme de satisfacció d'aquestes necessitats. Amb aquest objectiu es planteja la posada en funcionament d'una moneda local o social, a imatge d'altres projectes desenvolupats en d'altres realitats locals que han demostrat la seva viabilitat (es cita, per exemple, el cas del Wir a Suïssa que funciona de manera complementària al franc suís des de la dècada dels 30 del segle passat donant suport a les iniciatives desenvolupades des de la petita i mitjana empresa; o el projecte Eurocat que s'està impulsant des de Catalunya).

El projecte d'impuls d'una moneda social en l'escala local va en línia plantejada en la sessió anterior de *dignificació* de les ajudes socials a partir de la mobilització de la força de treball. En aquesta mateixa direcció, es recorda, que ja es va plantejar un projecte d'aprofitament de l'espai periurbà de la ciutat (horts urbans).

Sembla que hi ha consens al voltant que les iniciatives emmarcades en el camp de l'economia social i de circuits alternatius poden ser una bona línia de treball de cara a l'assoliment de la reactivació econòmica, tot i així diversos dels assistents insisteixen en la necessitat de no descartar les iniciatives que s'emmarquen en el model de desenvolupament econòmic capitalista imperant, fent èmfasi en el potencial que per a la ciutat suposen els actius industrials i educatius (UPC) que encara posseeix.

D'aquesta manera, tal i com s'ha insistint en les sessions precedents, **sembla clar que les situacions de sortida a la situació actual s'han de plantejar en aquest doble escenari necessàriament de convivència entre l'economia clàssica i l'economia alternativa.**

Diverses intervencions reflexionen al voltant de les necessitats de transformació del sistema econòmic dominant més enllà del plantejament de les iniciatives focalitzades en la irrupció de sistemes alternatius: s'esmenten les dificultats financeres per les quals passen les administracions locals i les dificultats a les que es veuen abocades per tal de poder donar suport a les iniciatives locals, es parla també de la necessitat de reformular el sistema impositiu per tal que reverteixi en el sistema econòmic local, etc.

Tot i així, en aquesta línia de recerca de models disruptius, es planteja la necessitat que la ciutat pugui actuar com a pol innovador a través de la constitució d'un grup de treball que treballi aquest marc de desenvolupament de models i propostes alternatives. Es debat, al voltant d'aquesta proposta, sobre el paper que hi hauria de jugar l'administració local i què pot o bé hauria d'aportar-hi. Tot i que sembla quedar clar que l'impuls a aquestes iniciatives han de provenir de la mateixa societat, per la qual cosa, tal i com ja havia aparegut en l'anterior sessió, s'esmenta que potser caldria incidir en la transformació d'un sistema educatiu que ara com ara està orientat al model econòmic imperant en l'actualitat: **el canvi de mentalitat de les generacions futures sembla imprescindible per a l'impuls d'unes iniciatives emmarcades en un sistema de valors alternatius als dominants.**

En una altra línia de treball, i per tal de donar suport a projectes d'emprenedoria, s'esmenta que **hi ha instruments poc explorats i amb potencial recorregut en el camp dels fons de microinversió**, que han de permetre l'arrencada de petits projectes substituint el paper financer que fins fa un temps havien desenvolupat les entitats bancàries. **En aquesta línia, es creu que seria bo poder trobar entitats capaces de gestionar aquests fons a nivell local.**

Finalment, s'insisteix també novament amb el problema existent en la qualificació d'aquells treballadors que el context econòmic actual ha deixat fora del mercat de treball, però també d'aquells joves que amb elevada formació troben traves per accedir a un mercat de treball que els exigeix una experiència que el sistema actual no els facilita adquirir. S'esmenta que caldria posar l'accent en la qualificació professional de totes aquestes persones, possibilitant l'emergència del coneixement pràctic d'aquells amb una llarga experiència laboral i mitjançant la generació d'oportunitats entre els més joves (beques). En aquesta **necessària reformulació dels mecanismes de formació i qualificació professional s'esmenta que caldria també donar entrada als plantejaments que han sorgit al voltant de l'economia social alternativa.**